

Když je přítomná, vůbec si ji neuvědomujeme. Proto si ji nechraníme a ani nás nenapadne, že by někdy mohla zase „nebýt“ ... O čem to mluvím? O svobodě!

Teprve když se dostaneme do nějakého odporu, že nám někdo nepříjemně brání, abychom se sdíleli o svém Ježíši a o Dobré zprávě, nebo když o vážnějším ohrožení svobody slyšíme od někoho, na kom nám záleží, aspoň trošičku snad nahlédneme na vzácnost svobody.

Svoboda, jakou si teď užíváme, tu nebyla po 40 let komunismu! Vlastně ani předtím ji naši dědové neměli za nacismu. Ani ještě dávněji, před vznikem „První republiky“! Svobodu nemají současní učedníci Pána Ježíše v mnoha zemích nedalekého současného světa! Napadlo Tě někdy, že o tuhle obrovskou svobodu ke sdílení Dobré zprávy můžeme zase přijít? A to i velmi rychle klidně už v naší generaci! Všimáš si na příklad, jak neustále roste tlak na to, co se smí veřejně říkat a co se nesmí? Jsem zvědav kam to ještě půjde!

Velmi vděčně se těším ze svobody, kterou u nás zatím máme. A naléhavě přemýšlím, **jak jí co nejúčinněji využít, dokud ji máme!** Náš čas se totiž hodně rychle krátí! Asi rozumíš, že mi nejde o veřejné evangelizace nebo jiné akce. Jedná se mi především o využití svobody s kýmkoli a kdykoli sdílet Ježíše a Dobrou zprávu na osobní úrovni!